

ชื่อเรื่อง	การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเชิงคุณภาพในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 1 วิชาลักษณะการบริหารราชชานนี กรุงเทพ
ผู้วิจัย	นางชนิษฐา อารยภิญญา นางสาวจิตรา ขาวนนดต
ปีที่วิจัย	พ.ศ.2546

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเชิงคุณภาพในการเรียน ได้แก่ อาชีวศึกษา นิสัยการเรียน บรรยายกาศการเรียนการสอนและสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ นักศึกษา กับเพื่อน ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเรียน กับวิธีเชิงคุณภาพ การเรียนและเปรียบเทียบปัญหาการเรียน กับวิธีเชิงคุณภาพ การเรียนตามตัวแปรที่เกี่ยวข้องด้านสถานภาพ บุคลิกภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 วิชาลักษณะการบริหารราชชานนี กรุงเทพ จำนวน 148 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามตามปัญหาการเรียน และวิธีเชิงคุณภาพการเรียนและแบบสอบถามตาม ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเชิงคุณภาพการเรียน สถิติที่ใช้คือการหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการทดสอบแบบที่ พนวณนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 1 มีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านนิสัยทางการเรียน บรรยายกาศการเรียน การสอน กับปัญหาการเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน บรรยายกาศการเรียน การสอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ นักศึกษา กับเพื่อน กับวิธีเชิงคุณภาพการเรียน มีความสัมพันธ์กันทางวงกว้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องของปัญหาการเรียน กับวิธีเชิงคุณภาพการเรียน พนวณพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามปัจจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ (ต่อเนื่อง) ชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีปัญหาการเรียนภาคฤดูร้อนและปัญหาการเรียนในภาค

รวมแแตกต่างกันของบ่ำนีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานภาพสมรสที่ແแตกต่างกัน บุคลิกภาพที่ແแตกต่างกันจะมีปัจจัยการเรียนรังส์ภาคทุยถี ภาคปฏิบัติและปัจจัยทางรวมແแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในการเพชรัญปัจจัยการเรียน นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพແแตกต่างกันจะมีรีเชร์ชัญปัจจัยการเรียนແแตกต่างกันของบ่ำนีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05